

מסורת הש"ס

כח א מ"י פ"י
כח ב ג ד מ"י
מח
א ד מ"י פ"י
ח
ב ד מ"י פ"י
ס
ג ד מ"י פ"י

אמר קרא כי
עד שתיעשה
כלומר (מאד)
המעשה, ועו
הברייתא השנ
דף ג ע"א)
ועשו הן ביד
כו': וצריכי
לאביי בין לר
נעשתה לשנ
אפי' מינעוט
ואי אשכחנן

אקטיוו היכי
לכל מצות והא
ופרקיו
מעניי פ" כ
הקהל וכתיו ה
אביעא ליה
יהודה שחט
הגדול מי מ
כל שטט פ" ה
לית לר' יהו
ראיכא למי
השאר הואיל

לכמשת רשם
לא מייחז ע
סהמא מה ע
ששעון אומר
עסקנן איליי
שבטים ריש
כתנני אלא
(היא) [נכמא]
דנו דיש לי
בבוריית ביד
קמא א' ר"מ

וְשִׁשִּׁים
אוּ ד' אַעֲפִי
תִּנּוֹא קִסְאָא רַבִּי
וְאִי קִשְׁיָא לִי
לֵה בִּוּי שִׁשְׁט
הֵנִי רִישׁ כֹּא
בְּמַתְנֵי דְּבַעֲי
הֵנִי מִלִּי בִּוּי
רוּבֵה דְּגִבּוּר
פְּשִׁיטָא לֵן שִׁשְׁט
אִי [מִיִּתֵּי אִי]
חִישׁ דְּאִית לִי
רַבִּי יְהוּדָה אִוּ
דְּהִרְרִיטָא רִישׁ

מחנך נמי
(פרק) ופרקיו
א' מן השב
שבט על מיה
שבטים שטור
שאר שבטים
כיון דחזא
משיטא דשא
שבטים חייבי
כי שמענא לי
במאי עסקינן

אי ר"מ רובא
דר"ש (דורבין)
פר וביד מבי
הימים ויעמוד
אלא כי שבת
ורבה גוי וקה
יב בר שבא
י"א לא אקרא
חטא פר בן ג

על עבודת כ"ח
צבור י"ב הרי
כפרה. אקשינ
(ממא') | אמא
ישמא לא אכ
דלמא גבי ענ
מקוטא הוו ה